ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,, ΠΑΤΡΩΝ

Ἐλάβομεν καί δημοσιεύομεν τάς κάτωθι ἐπιστολάς, εἰς ἀπάντησιν τῶν δύο τελευταίων ἄρθρων τοῦ συνεργάτου μας κ. Χ.Π.Χ. ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπεργίας τῶν κ.κ. διδασκάλων.

Κύριε Διευθυντά

Γιά δεύτερη φορά, τήν περασμένη Δευτέρα, ἀπό αὐτές ἐδῶ τίς στῆλες γράφτηκε ἕνα ἐλεύθερο σημείωμα γύρω ἀπό τήν ἀπεργία τῶν δασκάλων τοῦ ἐξακολουθητικά ἀνώνυμου γράφου κ. Χ. ΠΧ.

Κύριε Χ. ΠΧ, εἶσθε τελείως ἀπροετοίμαστος γιά μάθημα ἀφοῦ καλά καλά, δέν ἔχετε στήν οὐσία συλλάβει τό νόημα τῆς ἀπεργίας τῶν δασκάλων. Ἐάν τό θέμα ἦταν, Οἰκονομία — Πολιτική — καί Ἀπεργία, χωρίς μονομερῶς τό τελευταῖο ν' ἀναφέρεται στούς δασκάλους, τότε, θά εἶχε καλῶς. Τώρα ὅμως, εὑρίσκεσθε ἐκτός θέματος!!!

Γράφετε, πῶς προσωπικά, δέν τά ἔχετε μέ κανέναν, κι' ἀκόμα πώς ξεκινᾶτε καλοπροαίρετα. Αὐτό μάλλον θά σᾶς τό ἀρνηθοῦμε, διότι δέν μπορεῖ κανείς νά λέγη ὅτι εἶναι καλο προαίρετος, ὅταν ξεσπᾶ τό μένος του μέ πηχιαίους τίτλους καί πρός ὡρισμένη τάξη ὑπαλλήλων, πού καθώς λέγει θέλει νά σπαταλήση μέ τήν ἀπεργία της τό Δημόσιο χρῆμα καί ζητᾶ νά τό κλέψη ἀπό τήν τσέπη τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐνῶ καί μιά φωνή διαμαρτυρίας δέν ὑψώνει γιά ἄλλες ἀπεργίες ἄλλων δημοσιοϋπαλληλικῶν κλάδων.

Βέβαια, προσπαθεῖτε νά δικαιολογήσετε τό πρᾶγμα, ἀναφέροντας τίς τρεῖς κατηγορίες τῶν λειτουργῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν εἰδική πνευματική καί ἠθική ἀποστολή, μέσα στό Ἔθος. Ἐρωτοῦμε ὅμως: Ἄρχε, ἀφοῦ ἀναγνωρίζετε τήν εἰδική πνευματική τους δύναμη, δέν πρέπει νά συμφωνῆτε πώς πρέπει νά ἔχουν οἱ κλάδοι αὐτοί καί εἰδική ὑλική ἱκανοποίηση; Ἡ μήπως αὐτοί δέν ἔχουν ἀνάγκες, οἰκογένειες καί ὑποχρεώσεις;

Μετά τά 35 χρόνια κ. Χ.ΠΧ δέν δίδει μιά ἄλλη σύνταξη ὅπως λέτε, ἀλλά δέν ἀφήνει κανένα χρήματα, ἀφοῦ τότε, δέν θά ὑπάρχη παρά ἕνα ἐρείπιο σωματικό, σκληρό θύμα τῆς καθόλου ἤρεμης δουλειᾶς μας.

Προσφέρουμε ἔργο παραγωγικώτερο ἀπό κάθε ἄλλον.

Ἐμεῖς λοιπόν δέν ζητοῦμε προνόμια. Δέν ἀγαποῦμε κανένα τίς ἀπεργίες. Δέν καταφερόμαστε ἐναντίον κανενός κλάδου πού νομίζοντας ὅτι ἀδικεῖται, ἀπεργεῖ. Ἀπαιτοῦμε ἄν ὄχι προνομιακή, τουλάχιστον ἴση μεταχείριση. Αὐτήν τήν ἔννοια κ. Χ. ΠΧ ἔχει ἡ ἀπεργία μας. Ζητοῦμε δικαιοσύνη τήν ὁποία καί διδάσκουμε. Καί τή ζητοῦμε μέ τό μέσο τῆς ἀπεργίας, μιά καί δέν ὑπάρχει ἄλλο, τῶν ὑπολοίπων ἐξαντληθέντων. Πολύ προχειρολογία στό μάθημά σας κ. Χ.Π.Χ.

Γράφατε, ὅτι γίναμε, τόσοι «ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης» Φαιδρά αὐτό κ. Χ.Π.Χ. διότι ἄν δέν εἴμαστε τόσοι, ποιός θά φώτιζε τά 'Ελληνόπουλα πάνω σ' ὅλα τά καταράχια καί τίς ἐρημιές;

Ἐμεῖς ὅμως, δέν βλέπουμε ἀπό ἐμπορική καί πολιτική σκοπιά κ. Χ.Π.Χ. τά πράγματα. Δέν προχειρολογοῦμε. Διδάσκουμε τό δίκηο. Καί θά εἴμαστε ἀνακόλουθοι ἄν δέν ἀγωνιζώμαστε γι' αὐτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τό φύλλον τῆς 17.10.66 τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» Πατρῶν, λόγω ἀπεργίας Δημοδιδασκάλων ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ κ. Χ.Π.Χ. Ἐπηκολούθησεν ἀπάντησις τοῦ Συλλόγου Δημοδιδασκάλων Πατρῶν ἐπιγραφομένη: «Δίκαιος ὁ Συνδικαλιστικός ἀγών τῶν Δημοδιδασκάλων», εἰς δέ τήν «Πελοπόννησον» εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητος διατριβή τοῦ κ. Δ. Μαρκοπούλου ὑπό τόν τίτλον: «Ἀπαράδεκτον Μάθημα», ὡς ἀνταπάντησις δέ ἐπηκολούθησεν καί δεύτερον ἄρθρον τοῦ κ. Χ.Π.Χ. ἀπό τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος».

Ἐλπίζω ὅτι θά μοῦ ἐπιτραπῆ νά διατυπώσω τήν γνώμην μου ἐπί τῶν περιεχομένων τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων δημοσιευμάτων: Ἡμετέρα Ὀπτική Γωνία: Ἡ τοῦ Γονέως. Ἄλλως: Τοῦ κατά τό μέτρον τῆς ἀναλογίας του ὑφισταμένου καί μέλλοντος νά ὑποστῆ κατόπιν τάς ΠΡΑΚΤΙΚΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ τοῦ «ἱεροῦ Ἀγῶνος» τῶν Δημοδιδασκάλων, ὅστις θεωρητικῶς μέν καί ἐν ἐπικεφαλίδι προβάλλει τήν «ἴσην μεταχείρισιν» ὡς ἠθικόν ὑπόβαθρον, χωρίς ὅμως, οὐδ' ἐπί στιγμήν νά παύση νά ἀποβλέπη εἰς τό ἐξ ἴσου θεωρούμενον ἐν τῇ πράξει ὡς «ἱερόν» ἐπίδομα τῶν 600 δραχ. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως, τά τέκνα μας, μετέχοντα ἀναγκαστικῶς καί αὐτά εἰς τόν «ἱερόν ἀγῶνα» κατ' ἀντίστροφον τρόπον, οὔτε περί «ἱεροῦ ἀγῶνος» μανθάνουν τίποτε, ἀλλ' οὔτε καί γράμματα, αὐτά τά ὑπερνεοελληνικά «Γράμματα» τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Μεταρρύθμισης» Θά ἐπεθύμουν μάλλιστα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τελευταίου νά τονίσω ὅτι ἡ ἐξ αἰτίας τοῦ «ἱεροῦ» αὐτοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος μή ἐκμάθησις τῶν προγραμματισθέντων ὑπερνεοελληνικῶν ὑπεργραμμάτων δέν εἶναι καί τόσον κακόν, ὅπως φοβεῖται ὁ κ. Χ.Π.Χ. διότι φρονῶ καί μαζύ μέ ἐμέ καί μυριάδες ἄλλων γονέων, παρά τούς ἀναμενομένους μύδρους ἱερᾶς ἀγανακτήσεως τῶν δημοδιδασκάλων, ὅτι εἶναι πρωτιμώτερα ἡ ἀμάθεια ἀπό τήν ἡμιμάθειαν καί στρεβλήν μάθησιν.

Ἐπειδή ἡ παρακαταθήκη «τῶν ἱερῶν κειμηλίων», ἀπό τήν μίαν «ὀπτικήν γωνίαν» ὁ ἱερός «ἀγών» τῆς "ἴσης μεταχείρισης" καί τοῦ ἐπιδόματος τῶν 600 δραχ. ἀπό τήν ἄλλην «ὀπτικήν γωνίαν» καί ἐκ τρίτου ἡ ὑπό τῶν ἀρθρογράφων χρησιμοποιηθεῖσα φρασεολογία καί γλωσσικός τύπος, δέν φαίνονται ἐναρμονιζόμενα καί συμβαδίζοντα μεταξύ των, ἀντί ἄλλης ἀπαντήσεως δίδομεν εἰς τήν δημοσιότητα ἀπόσπασμα ἐγγράφου ὅπερ προσφάτως ἀπηυθύνθη πρός τούς ἁρμοδίους καί εἰς τό ὁποῖον ἀναφέρονται μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς:

«Τό ἄρθρον 15 τοῦ Συντάγματος καθορίζει σαφέστατα ὅτι ἡ διδασκαλία εἰς τά Σχολεῖα, «ἀποσκοπεῖ τήν ἠθικήν καί πνευματικήν ἀγωγήν καί τήν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπί τῇ βάσει τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ κ.λ.π. «Σχετικωτάτη πρός ταῦτα εἶναι καί ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος διά τῆς ὁποίας διατάσσεται ὅτι: «Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους — ἄρα καί τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἦτις ἀποτελεῖ βασικήν λειτουργίαν τοῦ Κράτους καί τοῦ Ἔθνους εἶναι ἐκείνη εἰς τήν ὁποίαν συντάσσονται τό πολίτευμα καί τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας τά κείμενα. Πᾶσα πρός παραθεώρασιν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται». Καί «ὅλοι οἱ Νόμοι καί τά διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν πρός τό Σύνταγμα καταργοῦνται» ("Αρθρον 105 τοῦ Συν)τος).

Τίθεται καί ἐνταῦθα τό ἐρώτημα: Τηροῦνται αἱ ἀνωτέρω περί Παιδείας συνταγματικαί διατάξεις; Δυστυχῶς ἡ τελευταία ἀντεθνική καί ἀντιχριστιανική ἐπιδρομή κατά τῆς ἐθνικῆς Παιδείας, μαρτυρεῖ τό ἀντίθετον. Μή διεκδικοῦντες ἡμεῖς τίτλους οἱουσδήποτε, πομπωδῶς προβαλλομένους, οὔτε βαρύδουπα Πτυχία καί Διπλώματα, οὔτε τυπικάς «ἐγκυρότητας», «ἁρμοδιότητας» ἁρμοδίων κ.λ.π. ἐπισημαίνομεν τρία τινά:

1) Τήν εἰσβολήν τοῦ κύματος τῆς νοητικῆς διαστροφῆς ἦτις λέγεται «ἱστορικός Ὑλισμός» εἰς τόν χῶρον τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, ἀλλά καί ἐκτός αὐτῆς, διά συγγραμμάτων ὡς περί τῶν μαθημάτων τῆς Ἱστορίας καί τῶν Θρησκευτικῶν τῆς Α' Τάξεως Γυμνασίου τῆς «Μεσαιωνικῆς καί Ἑλληνικῆς Ἱστορίας» τοῦ Κ. Καλοκαιρινοῦ κ.λ.π. ἅτινα καίτοι καταδικασθέντα ὡς ἀντεθνικά καί ἀντεπιστημονικά, ἐξακολουθοῦν νά διατίθενται ὡς πνευματική τροφή τῶν Ἑλληνοπαίδων.

2) Τήν παρά τήν σαφῆ ἀπαγόρευσιν τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος χρῆσιν γλωσσικοῦ ἐξαμβλώματος, ψευδῶς ἀποκαλυμένου «ΔημοτικήΓλῶσσα», ἐνῶ πρόκειται περί τοῦ ἐκφυλισμένου γλωσσικοῦ «κατασκευάσματος τοῦ ΜΑΛΛΙΑΡΙΣΜΟΥ». Οἱ ὑπέρμαχοι τούτου ἐπικαλοῦνται τό ἐπιχείρημα ὅτι δῆθεν μεταχειρίζονται τήν «γλῶσσαν τοῦ λαοῦ» καί ὅτι τάχα ἀποβλέπουν εἰς τό νά γίνωνται καταληπτοί καί κατανοητοί ὑπό τοῦ λαοῦ. Ἀλλά πάντα ταῦτα εἶναι ψευδῆ, ἀποβλέποντα εἰς συγκάλυψιν σκοπῶν ἀνοσίων.

Πῶς θά ἀναπτυχθοῦν καί διευρυνθοῦν οἱ πνευματικοί ὁρίζοντες καί ἱκανότητες τοῦ Ἕλληνος εἰς τό νά καταστῆ ἱκανός νά ἐννοῆ τάς ὑψηλάς ἐννοίας τῶν συγγραμμάτων τῶν Ἀρχαίων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων ὅταν διά τοῦ γλωσσικοῦ καρκίνου τοῦ Μαλλιαρισμοῦ — καί ὄχι Δημοτικισμοῦ — τόν ὁποῖον καλεῖται νά ἐκμάθη ὑπό τῶν ὑλιστῶν, δέν ἐννοεῖ οὔτε τάς λέξεις τῆς πραγματικῆς Δημοτικῆς; Καί ποῖος εἶναι ὁ προορισμός τῆς Παιδείας ἐν προκειμένῳ; Δέν εἶναι τό νά καταστήση τόν ἄνθρωπον ἱκανόν ὄχι νά κατέλθη, ἀλλά νά ἀνέλθη εἰς ὑψηλοτέρας πνευματικάς, ἠθικάς σφαίρας, εἰς τά πεδία τῆς Θρησκείας, τῆς Φιλοσοφίας, ἀκόμη καί τῆς Τεχνολογίας καί τῆς Φυσικῆς, ἀλλά καί τῆς Ἠθικῆς; —3) τήν μακαρίαν νάρκην (ἠθελημένην ἤ ἀθέλητον ἄγνωστον καί ἀδιάφορον: πολλῶν ἁρμοδίων»

Οὐδέν πέραν αὐτῶν προτιθέμεθα νά προσθέσωμεν, πλήν τοῦ ὅτι: ὡς γονεῖς, οὐδεμίαν διάθεσιν ἔχομεν νά ἐπιτρέψωμεν ὥστε τό μορφωτικόν καί γνωσιολογικόν ἐπίπεδον τῶν τέκνων μας νά κατέρχεται ἀντί νά ἀνέρχεται ἤ τά τέκνα μας νά γίνωνται κατώτερα τῶν προγενεστέρων γενεῶν καί μεταβαίνοντα εἰς τό Σχολεῖον νά μανθάνωσιν ἀντί ἡλικίας «ἐλικιᾶ», ἀντί ἐμβολῆς, «ἀμπολή», ἀντί καλοῦ «ντόμπρος», ἀντί ὑψηλός «ἀρούκατος» καί ἐν γένει ἀντί τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης νά μανθάνευν γλωσσικούς παλιμβαρβαρισμούς καί χονδροειδῆ νεοπλάσματα — καρκινώματα τοῦ μαλλιαρισμοῦ τά ὁποῖα μετεχειρίσθησαν καί οἱ κ. κ. ἀρθρογράφοι καί τά ὁποῖα προκαλοῦν τήν ἀηδίαν καί τήν ὀργήν τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων, οἵτινες δέν ἀπώλεσαν εἰσέτι τόν προσανατολισμόν των, οὐδέ τό ἑλληνορθόδοξον αἰσθητήριον αὐτῶν ὑπέστη ἄμβλυνσιν, συνεπείᾳ τοῦ ὑλιστικοῦ καύσωνος, οὐδέ περιβάλλουν μέ τήν «αἴγλην τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος» χρηματικά ἐπιδόματα, ὁσονδήποτε δικαιολογημένα καί ἐάν εἶναι.

Μετά τιμῆς
Π. ΑΝΔΡΕΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Παρηκολούθησα μετά προσοχῆς δύο ἄρθρα εἰς τήν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου σας κ. Χ. Π.Χ. Θέσαντος τό ζήτημα τῶν ἐπανειλλημένων ἀψυχολογήτων καί ἀδικαιολογήτων ἀπεργιῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ὡμά καί ξάστερα ἐπί τῆς ὀρθῆς βάσεως μακρᾶν πάσης ὑστεροβουλίας καί καυτηριάσαντος τήν ὅλην στάσιν τῶν ὡς ἄνω ἐξασκούντων λειτούργημα. Θά μοῦ ἐπιτρέψη νά τόν συγχαρῶ καί νά τοῦ σφίξω τό χέρι καί μαζί μου ἀσφαλῶς καί πάντες οἱ ἐχεφρονοῦντες Ἕλληνες πολῖται. Μόνον διά τῆς συνέσεως καί περισυλλογῆς θά ἐπιτευχθῆ ἡ ἐξυγίανσις τῆς σοβούσης κρίσεως μονίμου σχεδόν ἀναταραχῆς καί σάλου ὁδηγούσης εἰς οἰκονομικόν τέλμα τήν ὁλότητα τῶν ἀγρίως φορολογουμένων Ἑλλήνων. Οἱ καιροί, οὐ μενετοί. Ἐπείγει ὅπως αἱ παράλογοι ἀξιώσεις καί ἀπαιτήσεις ἐκλείψουν καί παραχωρήσουν τήν θέσιν των εἰς τήν ὁμαλήν προσγείωσιν τῆς πραγματικότητος πρίν εἶναι ἀργά.

Εἴθε ἡ ρεαλιστική αὕτη σκέψις ἡ ἰδοῦσα τό φῶς τῆς δημοσιότητος νά εὕρῃ καί ἄλλους μιμητάς διανοουμένων καί μεταξύ αὐτῶν τῶν διδασκάλων ἀκόμη.

Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ
Τακτικός ἀναγνώστης

Κύριε Διευθυντά,

Ἀσφαλῶς θά ἔχη μεγάλην βαρύτητα γιά τήν Παιδείαν μας ἡ ὁλοκληρωτική καί μέ συνέχεια ἀπεργία τῶν Διδασκάλων μας. Ἐκεῖνο ὅμως πού εἶναι ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ἡ ἀποστολή τοῦ διδασκάλου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως εἶναι μεγάλη καί πολύ βαρειά. Οἱ Δάσκαλοι εἶναι ἐκεῖνοι πού θά δώσουν τά φῶτα στά παιδάκια καί θά τούς δείξουν τόν εὐθύ καί καλό δρόμο. Γι' αὐτό οἱ δάσκαλοι πρέπει νά τυγχάνουν ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἀπό τό Κράτος, καί ἀσφαλῶς θά τύχουν διότι ἐπιβάλλεται τοῦτο, Δάσκαλος καί παπᾶς πρό παντός στό χωριό εἶναι οἱ δύο καθοδηγηταί, οἱ δύο πολύτιμοι ἐργάται τοῦ χωριοῦ.

Ἐκεῖνοι ὅμως πού εἶναι τελείως ἐγκαταλελειμμένοι ἀπό τούς ἀρχηγούς των, ἀπό τό Κράτος εἶναι οἱ δυστυχεῖς Παπάδες στά χωριά. Εἶδα Παπᾶ σχεδόν νά δακρύζη. Ἤθελε νά κάμη ἐγχείρησι στό παιδί του, καί δέν εἶχε τά ἀπαιτούμενα χρήματα, νά μή ἔχη δέ καί Ι.Κ.Α.. Πρέπει, φρονῶ, οἱ Παπάδες νά ἐξισωθοῦν μέ τούς ἄλλους ὑπαλλήλους νά πληρώνωνται ὅπως πρέπει νά ζήσουν καί αὐτοί ὁλίγον εὐπρεπῶς, ὅπως τό ἱερόν καί ὑψηλόν ἐπάγγελμά των, τούς ἐπιβάλλει. Νά ἀπεργήσουν οἱ Ἱερεῖς; Δέν τό ἐπιτρέπει τό ὑψηλόν των ἐπάγγελμα. Οἱ ἀρχηγοί τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά στρέψουν τά βλέμματά τους πρός τούς Παπάδες, πρό παντός τῆς ὑπαίθρου.

Θ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΒΡΥΙΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ὁ κ. Χ.Π.Χ. συνεργάτης τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος, χολωθείς ἐκ τῆς καθόδου τῶν διδασκάλων εἰς ἀπεργίαν, διεκδικούντων δικαιότατον αἴτημα, ἐστράφη ἐναντίον των ἀπό τῶν στηλῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος τῆς 17ης τρέχοντος.

Καί ἀντί νά ἀναζητήση τάς εὐθύνας ἀπό τούς κυβερνῶντας στρέφεται κατά τῶν διδασκάλων, οἵτινες πιστεύουν πλέον ἀκραδάντως ὅτι τό Κράτος ἐφαρμόζει διά τούς ὑπαλλήλους του δύο μέτρα καί δύο σταθμά.

Ἄς ἔχη ἐπίσης ὑπ' ὄψει του:

1) Οἱ μαθηταί ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν Δημοσίων Δημοτικῶν Σχολείων εἶναι πλήρως κατηρτισμένοι διά νά ζήσουν εἰς τήν κοινωνίαν, πλήν ἐλαχίστων τοιούτων οἵτινες εἶναι ἴσως μπουμποῦνες ἐκ κληρονομικότητος πού ἀναγκάζουν τούς γονεῖς των νά πληρώσουν ἐξωσχολικούς δασκάλους.

2) Οἱ πολῖται φορολογοῦνται ὅλοι, μεταξύ τῶν ὁποίων καί οἱ διδάσκαλοι, ἀναλόγως τῶν ἐσόδων του ἕκαστος καί προξενεῖ τόν γέλωτα ἡ προσπάθεια τοῦ ὡς ἄνω Χ.Π.Χ. νά παρουσιάση ὡς ἡρωϊκήν χειρονομίαν τήν πρός τό Κράτος φορολογικήν του εἰσφοράν.

"Οταν ὁ κ. Χ' ΠΧ. μετέβαινε διά σπουδάς, οἱ διδάσκαλοι ἐπέστρεφον. Ἄν ἦτο δέ καί ὁλίγον προσεκτικώτερος θά ἀντελαμβάνετο, ὅτι ἡ ἀπεργία τῶν διδασκάλων εἶναι διαμαρτυρία ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ καί οὐχί στάσις κατά τοῦ λαοῦ, ὅπως τήν χαρακτηρίζει.

Εὐχαριστῶν διά τήν φιλοξενίαν
Κ.

Κύριε Διευθυντά,

Στόν «ΕΘΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ» τῆς 17ης καί 24ης τρέχ. μηνός Ὀκτωβρίου ὁ κ. Χ. ΠΧ σάν καθηγητής ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου δίνει... «μαθήματα σταύς Δημοδιδασκάλους Κοινωνικοοικονομικοῦ, πατριωτισμοῦ... πολιτικοῦ, κ.τ.λ. περιεχομένου.

Ἀπό πολλῶν δεκαετηρίδων οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, ἄν καί εἶχαν τήν αὐτήν μισθολογικήν κλίμακα, πού περιέχεται στόν Ὑπαλληλικό Κώδικα, δέν ἔπαιρναν τόν ἴδιο μισθό καί ἀκόμη τόν ἴδιον χρόνο ὑπηρεσίας.

Οἱ ἑκάστοτε Ὑπουργοί, με ρολητικῶς ἐνεργοῦντες ὑπέρ τῶν ὑφισταμένων των, ἔδιναν αὐξήσεις ὑπό μορφήν διαφόρων ἐπιδομάτων «ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός».

Ἐπακολουθοῦσαν διαμαρτυρίες καί τελικά ἀπεργίες τῶν ἄλλων Κλάδων ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΣΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι καί λόγοι σκοπιμότητας ἐκίνουν τίς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις νά ἐνεργοῦν κατά τόν ἄνισον αὐτόν τρόπον: Πρῶτον γιά νά εὑρίσκωνται οἱ ὑπάλληλοι πάντοτε σέ κατάσταση φαγομάρας καί ἀσυνεννοησίας. Δεύτερον νά μήν αὐξάνωνται καί οἱ συντάξεις τῶν συνταξιούχων, πού θά γινόταν, ἄν ἡ αὔξηση γινόταν βάσει τῆς μισθολογικῆς κλίμακος ἐφόσον δέν εἶχαν στά χέρια τό ἀποτελεσματικό μέσο ἐπιβολῆς, τήν ἀπεργία.

Ἡ τακτική αὐτή τῶν Κυβερνήσεων, πού ἐκράτει τούς ὑπαλλήλους σέ διαρκῆ ἀναταραχή καί φαγωμάρα, τούς ἀνάγκασε τελικά νά ὀργανωθοῦν σέ Κλαδικές Ἑνώσεις ('Ομοσπονδίες) καί τελικά σέ γενική ὑπαλληλική Συνομοσπονδία (ΑΔΕΔΥ), ἀφοῦ κατάφεραν στό ἀναμεταξύ νά ἀναγνωρισθῆ ἡ ἀπεργία ὡς νόμιμο μέσο συνδικαλιστικό κατά τά πρότυπα τῶν ἄλλων προηγμένων Κρατῶν.

Ἀπό τήν κίνηση αὐτή δέν ξέφυγαν καί οἱ Δημοδιδάσκαλοι. Ὀργανώθηκαν λοιπόν ἀρχικῶς κατά τόν Κλάδον τους καί ἀργότερα πανυπαλληλικῶς.

Μετά τήν ἐθνική μας ἀπελευθέρωση, ὅταν τό ἐλεύθερο πιά Κράτος ἐμφανίστηκε σάν ὠργανωμένη Πολιτεία, ὁ τότε Δάσκαλος τῆς τότε Κοινωνίας παρουσίασε τά ἑξῆς στάδια ἐξελίξεως ἐξωτερικῶς καί ἐσωτερικῶς α') ὡς φουστανελλᾶς β') ὡς μποξᾶς καί γ') ὡς γραβάτα.

Τήν φουστανέλλα τοῦ Δάσκαλου κανείς δέν τήν σατύρισε γιατί ἀντιπροσώπευε μαζί μέ τό ῥάσο μιά ξεχωριστή σελίδα ἐκπαιδευτική καί πατριωτική μέσα στήν ἱστορία τοῦ Γένους.

Ἀλλά ὁ μποξᾶς σατυρίστηκε. Γιατί στήν γενική ἐξέλιξη τῆς Κοινωνίας μας καθυστέρησε. Ἐπιπροσθέτως θῦμα, τό κατ' ἐξοχήν αὐτός θῦμα, τοῦ λογιωτισμοῦ, ἔπεφτε συνήθως σέ βαρβαρισμούς καί σολοικισμούς καί κατάντησε ἀνεδαφικός καί γι' αὐτό «τύπος», «νούμερο», «ἐπιθεώρησης».

"Οταν ὅμως ὁ μποξᾶς ἔγινε γραβάτα, τά ΩΑ ΑΥΓΑ καί ὁ ἐσωτερικός ἐξοπλισμός ἀνάλογος πρός τίς ἀξιώσεις τοῦ δασκαλικοῦ ἔργου καί τίς κοινωνικές ἀπαιτήσεις, αὐτομάτως ὁ δάσκαλος ἔπαυσε νά φαίνεται ἀφύσικος, ἐκκεντρικός καί ἀνισόρροπος μέσα στό κοινωνικό φόντο.

Ἐνέπνευσαν τό σεβασμό καί τήν ἐκτίμηση. Εἶναι ἡ δική μας κυρίως γενιά πολλοί τῶν ὁποίων, ὅταν ἀκόμη ζοῦν, μπῆκαν σέ ἀπομαχία, ἤ εἶναι στό ἔβγα τῆς ὑπηρεσιακῆς ζωῆς, ἐρείπια μέν, ἀλλά μέ τό μέτωπο ψηλά. Δούλεψαν χωρίς διδακτήρια — τρῶγλες, χωρίς μέσα ἐποπτείας, χωρίς θρανία, καί μισθούς ψιχία τοῦ προϋπολογισμοῦ μέ μόνη τή πίστη στό ἔργο τους καί τό συναίσθημα τῆς εὐθύνης καί τῆς ἀξιοπρεπείας.

Στήν ἄνοδο ὅμως αὐτή τῆς ποιότητας τοῦ Δασκάλου δέν ἀκολούθησε καί ἡ ὑλική του βελτίωση. Γιά νά μήν εἶναι ὁ Δάσκαλος τό θῦμα καί τό κορόϊδο, κατέφυγε στή συνδικαλιστική ἕνωση. Ἐπειδή ὅμως τό βιολί τῶν προνομιακῶν ἐπιδομάτων ἐξακολουθοῦσε, ἡ γενική ἕνωση τῶν ὑπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ) ἐκίνησε ἀνέδοτον ἀγῶνα νά ψηφισθῆ ΕΝΙΑΙΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ γιά ὅλους τούς ὑπαλλήλους.

Τελικῶς ἡ Πολιτεία, ἀναγκάστηκε νά ψηφίση τό ἐνιαῖον μισθολόγιον, κατά τό ὁποῖο ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι, ἐκτός ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων — τεχνικῶν, θά πρέπει νά παίρνουν τόν ἴδιο μισθό, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἴσον βαθμόν καί ἴσον χρόνον ὑπηρεσίας.

Ἀτυχῶς ὅμως δέν πρόκαμαν νά χαροῦν οἱ ὑπάλληλοι γιά τό ἐπίτευγμα τοῦ ἐνιαίου, γιατί ὁ Ὑπουργός Συντονισμοῦ ἔδωσε χαριστικό ἐπίδομα 600 δρχ. μηνιαίως εἰς ὡρισμένους ὑπαλλήλους του, δῆθεν ὡς ὁδοιπορικά.

Ἔτσι λοιπόν ἄρχισε νέα ἀναταραχή. Φανερόν λοιπόν εἶναι, ὅτι τήν ἀφορμή τῆς διδασκαλικῆς ἀπεργίας τήν ἔδωσε ἡ ἴδια Κυβέρνηση ἀπό κάποια σκοπιμότητα, τῆς διασπάσεως καί πάλιν τῶν ὑπαλλήλων, ἤ ἀπό σκέψη ὄχι σώφρονα.

Τώρα, θά πρέπει νά ποῦμε λίγα λόγια γύρω ἀπό τήν πολιτική, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Χ.Π.Χ. τό συνέδεσε τό θέμα καί καλῶς νομίζω μέ τήν πολιτική. Πάντως θά περιορισθῶ σέ λίγες ἀπαντήσεις, ἀντίστοιχες τῶν ὅσων ὁ κ. Χ.Π.Χ. διετύπωσεν εἰς βάρος τῆς προηγουμένης καταστάσεως, τήν ὁποίαν τό παντοδύναμο μεγάλο κεφάλαιο σέ συνεργασία μέ τή Δεξιά ἀνέτρεψε...

Εὐτυχῶς, ὅτι ὁ ἀπηνῶς φορολογούμενος καί ἐκμεταλλευόμενος καί προδομένος Λαός ἐγνώρισε καί τή διοίκηση τῆς Δεξιᾶς καί τή διοίκηση τῆς ἄκρας Ἀριστερᾶς (ἐπί ἐαμικῆς κατοχῆς) ἰδιαί τή διοίκηση τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου. Γνωρίζει συνεπῶς, χωρίς νά ἔχει τήν ἀνάγκη διαφωτίσεως ἀπό κανένα τά ἑξῆς βασικά: Ποιός ἔδωσε ἐλευθερία, ἰδίως στόν ἀγροτικό πληθυσμό, ποιός ἔστησε τό ἀστυνομικό κράτος μέ τίς παραφυάδες — χαφιέδες ἀστυνομίας καί στό τελευταῖο χωριό, παρακρατικές ὀργανώσεις ἁπλισμένες ἀπό... τρίκυκλο μέχρι κρατικῶν ὅπλων, ποιός ἔδειξε ἐνδιαφέρον γιά τή φτωχολογιά ἐνεργῶς δέ καί ὄχι μέ λόγια, ποιός ἀπέδειξε ὅτι ἐγνώριζε πληρέστερα τά προβλήματα καί τόν τρόπο θεραπείας τῶν διαφόρων τάξεων: ἀγροτῶν, ἀστικῶν μικροεπιχειρήσεων, ἐργατοτεχνιτῶν, ὑπαλλήλων ἐν γένει κ.τ.λ. καί ποιός ἐθεράπευσε κατά τό δυνατόν τίς ἄμεσες ἀνάγκες τους πρός δημιουργίαν Κράτους εὐνοουμένου καί δικαίου.

Εὔκολο εἶναι νά χαρακτηρίζωμε τήν θεραπεία αὐτή ὡς σπατάλην καί νά λέγεται, ὅτι τά χρήματα αὐτά μαζεύθηκαν ἀπό τήν προκάτοχη Κυβέρνηση γιά ἐνίσχυση τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος κτλ. Ἀλλ' ἡ ἀπάντηση ἔρχεται εὔκολη καί συντριπτική: Γιατί οἱ τότε, ἐπί Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως, διοικοῦντες τόν οἰκονομικόν τομέα, ἦτοι ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Στεφανόπουλος, ὡς Πρόεδρος τότε τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καί τότε καί νῦν Ὑπουργός Συντονισμοῦ κ. Μητσοτάκης ἐκρίναν καί ἐπραγματοποίησαν τοιούτου εἴδους παροχές πού δέν διαφωνοῦσαν πρός τόν τότε Πρωθυπουργόν, ὑποβάλλοντες τήν ἀνάγκη καί τήν παραίτησή τους; Ἤ γιατί τώρα διατηροῦν καί δέν καταργοῦν τίς δαπάνες πού χαρακτηρίζουν ὡς «σπατάλην»;

Φτηνή ἐπίσης εἶναι ἡ δημοκοπία, ὅτι ὁ Καραμανλῆς ἐπεστράτευσε τούς δασκάλους, ὅταν ἔκαναν ἀπεργία 20 ἡμερῶν, ἐπειδή δέν ἔλαβαν ἐπίδομα πού δόθηκε σέ ἄλλους ὑπαλλήλους. Αὐτό δέν εἶναι στό ἐνεργητικόν